



5. PIKASTE • NOGAVIČKE

21. 9. 2017

OBISK ČASTNE POKROVITELJICE LJOBE JENČE

- Mmm, kako diši! Cvetličarsko tekmovanje za zlato piko
- Tisoč in eno vprašanje
- Izdelaj pisano ko-koko-koš!

Prihod častne pokroviteljice



Pa smo jo pričakali! Častno pokroviteljico Ljubo Jenče namreč. V Pikini deželi sta jo sprejela Pika in Gusar in jo najprej široko objela. Seveda pa brez obvezne opreme na Pikinem festivalu ne gre, zato ji je Pika narisala pegice in ji podarila Ficka. Brez skrbi, ne pravega! Ljoba si je nato ogledala prizorišče, se preizkusila v delavnicah, požala svoje živalske prijatelje in raziskovala umetniške četrti. Zvečer sta se z županjo Piko udobno namestili v stole Doma kulture, kjer je sledil pogovor z Ljobo, Pika pa jo je imenovala tudi za Pikino ambasadorko. Pikina ušesa



so ta večer prav posebej uživala, to je bil zanje pravi dan v toplicah! Zapel je namreč njen oče Kapitan in zaigral na harmoniko. Z ljudskimi pesmimi pa nas je razveselila tudi Ljoba. Slednje tudi zbira, saj ima do kulturne dediščine poseben odnos. Ljudsko izročilo varuje pred pozabo ter ljudi opominja na njegovo pomembnost v Sloveniji in zunaj naših meja. Slovensko izročilo je celo delila z menihi v Tibetu, kamor se rada vrača. »Od tam se ne vrneš več kot ista oseba,« je dodala. Kako pa izgleda beleženje ljudskih pesmi? »Pozimi obiščem starejše ljudi v svojem kraju in si zapisujem njihove zgodbe, običaje in pesmi ob skodelici čaja.« Na vprašanje, kaj ima skupnega s

Piko, je odgovorila, da ima tako kot navihana Pika najraje svobodo, razmišlja s svojo glavo, uči pa se še sreče v vsakem trenutku, kot to zna Pika. Večer se je zaključil s podpisom pogodbe, ki je zaradi Pikinega pisanja trajal bolj dolgo.

»Ljoba, si vilinska in čarobna, prosim ostani takšna še naprej,« je z lepimi besedami letošnjo ambasadorko pospremila Pika.



Cvetličarsko tekmovanje



»Cvetlice, cvetlice, jaz grem v toplice!«
se je zadrla Pika Nogavička.

Verjetno ob besedi cvetlica pomisliš samo na pelargonije tvoje babice, ki jih goji na balkonu. Dolgčas! Cvetlice so lahko tudi pikaste, še posebej, če jih popestrimo s tekmovanjem.

Štiri ekipe, dve pod mentorstvom Marije Kolmančič Bučar in dve pod mentorstvom Mojce Sodin, so se pomerile v postavljanju

cvetličarskih umetnin na Aničinem odru. In kaj so pikaste cvetlične umetnine? V njih se najdejo nogavice, lonci, grozdje, les in sama Pika Nogavička. Tekmovalce smo vprašali, kaj je najbolj zabaven del oblikovanja cvetličnih umetnin. »Najraje obrezujem rože, da lahko lažje pridejo do vode. Tako sproščujoče je!« nam zatrdi članica ekipe »Pika vinogradnik«.

Na vprašanje, katerega dela oblikovanja gledalci ne opazimo, odgovori kar celotna ekipa pod imenom »Pika sadjar in vrtnar«. »Hitro moraš dobiti ideje in improvizirati. Vsaka roža je drugačna. Lahko si zastaviš okvirno sliko, ostalo pa moraš vse prilagoditi!«

Po dolgem premisleku, upoštevanju vseh pikic, pegic, rož, kotov, naklonov, oblik in pozicij zvezd, je strokovna pikasta režija za zmagovalce razglasila kreaciji varovancev Mojce Sodin, Timoteja Burlaka in Boruta Pustatičnika. Čestitamo!



Pikin Kino, Filmska četrt



»Rez! Ne ne, tako pa ne bo šlo! Postavi se bolj levo! Ne ne, moja levo! Ne ne, tvojo levo! Ah, kar na desno se postavi! Pa več pegic si nariši!«

Pika si je vedno želela biti režiserka. Pa tudi igralka, gasilka, astronautka, pevka in učiteljica. Predvsem pa režiserka. V Pikini deželi so njeni režiserski in snemalni prijatelji postavili cel kino! Morda ji je delo režiserke tako všeč, ker lahko ukazuje, ups, daje navodila hihi ... Pika pa je v svoji bleščeči filmski karieri zaigrala tudi že v nekaj filmih – Botrica, Pika Jones, Alfred sam doma, Pikablanca,

Ficko na vrvi in še in še. Teh filmov še niste videli? Zgodijo se le v Pikini glavi, vsak drugi večer, ko Pika sanja pikaste sanje.

V delavnici lahko ustvarite svoje scenarije in filme, nato pa si jih lahko celo ogledate na velikem platnu! Na njem se že vrtijo najbolj pikaste uspešnice iz prejšnjih let. Letošnja najbolj gledana uspešnica pa se glasi »Pika išče moža«, v režiji Pikinih pomočnic!

Vse mlade režiserje, ki radi ustvarjajo z rokami, vsako popoldne čakajo animacijske delavnice, kjer lahko snemajo filme na način »stop motion«. Veselo na delo! Ne pozabite kokic, hrusk-hrusk.

»Aaaa, kako sem žejna, kot kamela!«

Naša draga Pika včasih pozabi piti, nato pa nastopi huda žeja, kar pa ni zdravo.

Imaš tudi ti podobno težavo?

Na Piknem festivalu so to zagato letos rešili tako, da so vsi Pikini animatorji dobili pitnike za vodo, PIKA PIJE ŠALEŠKI BISER, v sodelovanju Festivala Velenje in Komunalnega podjetja Velenje. Letošnja odločitev je nadgradnja projekta, ki so ga začeli že na lan-

skem, 27. Pikinem festivalu, ko so na prizorišču postavili Pikin pitnik in tako »odžejali« obiskovalce. Letos so projekt nadgradili še z delavnico Komunalnega podjetja Velenje na Pikinem prizorišču. Njihov pomemben cilj je spodbujanje pitja zdrave pitne vode, in s tem manjšega onesnaževanja okolja s plastenkami. Tudi Piki Nogavički so podarili pitnik za vodo, da ne bo nikoli več hudo žejna, le zdrava. »Sedaj sem prava pravcata vodna pumpa,« je navdušena Pika.





Ambasadorka Pikinega festivala

Ljoba Jenče, pevka, pravljíčarka in zbirateljica ljudskega gradiva, ima posebno avro. V trenutku, ko vstopi v prostor, nase veže pogled vseh v sobi. Izžareva samozavest, globoko razumevanje in radovednost do svoje okolice. Hja, bolj Pikaste ambasadorke si pa res ne bi mogli izbrati! Pika jo je opisala kar kot »vilinsko«.

Pikaste No(ga)vičke: Kdo Vam je bral Pikine zgodbe?

LJ: Sama sem jih brala, ampak že zelo dolgo nazaj. Je pa res, da sem zadnjo izdajo knjige letos ponovno prebrala, ko sem bila imenovana za častno pokroviteljico. Sem se pošteno nasmejala Pikinim prigodam.

PN: Zakaj menite, da vas je Pika izbrala za ambasadorko?

LJ: Ker sva si še kar podobni! Tudi jaz sem nagajiva in nisem ubogljiva. Iščem svoja pota, še posebej tista, po katerih ne hodi veliko ljudi ali pa sploh ne hodijo.

PN: Zakaj je pomembno, da se kulturna dediščina prenese na mladino?

LJ: Kulturna dediščina je dediščina veliko, res veliko, rodov. Je skupek modrosti in izkušenj naših prednikov, ki, če jim ena ali dve generaciji ne sledita, lahko pade v pozabo. Gre za občutek pripadnosti prostoru, tako naravi kot ljudem. Iz pripadnosti pa izhajata občutka ljubezni in spoštovanja. Z učenjem kulturne dediščine v otrocih torej vzbujamo te občutke.

PN: Kako lahko na podeželju vzpostavimo stik z življenjem naših prednikov?

LJ: Dediščina se povsod vidi. Že če pogledamo stavbe oziroma lokacije, kjer so jih naši predniki zgradili, vidimo, da jih niso postavljali na plodno zemljo. V središču kraja je bila lipa, ki je označevala središče, kjer so se prebivalci kraja družili in srečali. Seveda tudi v današnjem času obstajajo pristi stiki, a moramo paziti, da jih znamo prepoznati in kultivirati. Tako da podeželje pomaga vzpostavljati stike, in sicer tako, da spoznamo, kakšen pogled so ljudje včasih imeli na svoje okolje. Pomaga vzpostaviti stik ne samo s predniki, ampak tudi z našimi sodobniki.

PN: Vodilo v življenju, ki bi ga radi predali mladini?

LJ: Zaupajte svojemu notranjemu glasu, vztrajajte in ohranite spoštovanje do drugih. Trud se, slej ko prej, prepozna in ceni, če je iskren.

Hvala!



Izdelaj pisano ko-koko-koš!



Kokoko-dajc! Pikine kokoši ne nosijo le zlatih jajc, temveč tudi pikasta, mavričasta in nasploh, prelepa jajca. Znajo pa tudi govoriti! Govorijo kokodajščino, se pravi, da skoraj vsaki besedi dodajo glas »koko«. Tako nastanejo stavki: »Koko Pika, mi prineseš koko-čokolado in koko-koruzo!« in »Zdaj pa grem na koko-obisk h kokološki prijateljici Dragici na obisk v 23. kokošnjak z leve kurje ulice, koko!«

Izdelaj si svojo prsrčno kokoško, če uporabiš malce domišljije, bo mor-da celo govorila!

Material:

- papirnati krožnik,
- barvice,
- voščenke,
- flomastri,
- škarje.

Priprava:

Vzameš papirnati krožnik, ga prepogneš na polovico, nato pa s škarjami narediš dve zarezi do sredine. Tako nastane stojalo za kokoš. Nato kokoš narišeš, jo pobarvaš in izrežeš. Uporabiš lahko poljubne barve, vzorce in tehnike. Kokodajc!

Se sprašujete, kdo ustvarja Pikino scenografijo? Tudi mi! Zato smo se odpravili iskati eno od umetnic KUD Koncentrat, ki so pričarale občutek pravljичnosti na obraze otrok.

Alja Krofl je umetnica, kot se šika. Že ob prihodu v šotor je bil njen pogled osredotočen samo na eno stvar – njeno delovno mizo, na kateri jo je že težko pričakoval njen zadnji, še nedokončani projekt za Pikin festival.



Pikaste No(ga)vičke: Najbolj smešen trenutek, ki ste ga doživeli na Pikinem festivalu?

Alja: Ne morem izpostaviti samo enega trenutka, celoten festival je preveč zabaven. Z ekipo se več čas smejimo in hecamo. V takem okolju je pravi užitek delati.

PN: Kaj je največji izziv Pikinega festivala?

Alja: Največji izziv je dejstvo, da je toliko stvari za narediti in premalo časa. Kaj vse bi še lahko okrasili in naredili! Bo pa potrebno kaj prihraniti še za naslednjo leto.

PN: Kakšni so odzivi na scenografijo?

Alja: Z otroki še nisem bila veliko v stiku, ampak verjamem, da jim je narava izredno všeč! Starši so pa tako ali tako navdušeni, saj veliko običajev in razstavljenih predmetov poznajo še od njihovih babic in dedkov.

PN: Zakaj bi morali otroci bolje spoznati podeželje in naravo?

Alja: Zato, da se jim približa zdrava kmečka pamet. S tem mislim predvsem na to, da ugotovijo, da ga ni problema, ki se ga ne bi dalo rešiti na razmeroma enostaven način. Želim, da spoznajo, da v življenju ni potrebno komplicirati in da so sposobni večino problemov rešiti sami, če pokažejo voljo in potrpljenje. Življenje je lahko zelo lepo, tudi če ga živimo zelo preprosto.

Hvala!

**Pridruži se nam
na taborniško-
indijanskem večeru v
četrtek, 21. septembra,
pri tabornikih in
Indijancih na travniku.
Se vidimo ob 17.30!**

**V četrtek, 21.
septembra, bo ob 19.
uri Večer prijateljstva
Velenje – Sarajevo v
Glasbeni šoli Velenje.**

28. Pikin festival pod pokroviteljstvom Mestne občine Velenje prireja javni zavod Festival Velenje v sodelovanju s številnimi soorganizatorji in partnerji (Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje, Knjižnica Velenje, Mladinski center Velenje, Javni sklad za kulturne dejavnosti - OI Velenje, Muzej Velenje, Glasbena šola Frana Koruna Koželjskega Velenje, Vrtec Velenje, Šolski center Velenje, ŠRZ Rdeča dvorana Velenje, ZKD Šaleške doline, Športna zveza Velenje, Univerza za III. življenjsko obdobje Velenje, Ljudska univerza Velenje, Zdravstveni dom Velenje, Gasilska zveza Velenje, ERICo Velenje, Zavod za turizem ŠD, policija, vojska, osnovne šole ter številne druge organizacije in društva iz Šaleške doline).

ORGANIZATORJI FESTIVALA

DELOVNI ČAS 28. PIKINEGA FESTIVALA

Nedelja in sobota: 10.00–18.30

Od ponedeljka do četrтка: 9.00–13.30 in 15.30–18.30

Petek: 9.00–18.30

V času kosila lahko obiščeš Vilo Čira-Čara, Pikino mestno ulico, telovadiš na poligonih, zapluješ s Pikino ladjo in uživaš na Pikini plaži ob jezeru.

PIKINA POŠTA

pika@velenje.si

PIKINA SPLETNA STRAN

www.pikinfestival.si

PIKIN RADIO

96,3 MhZ

PIKASTE NOGAVIČKE PIŠEJO IN FOTOGRAFIRAJO

Ajda Gregorc
Ksenija Mikor
Peter Suhodolčan
Jurij Vodušek
Peter Žagar
Dominika Portič

UREJA JIH

Ajda Gregorc

OBLIKUJE JIH

Peter Žagar

**Veš, da Pika praznuje
rojstni dan, čeprav
ne odraste? Plesna
predstava, Pika
praznuje rojstni dan,
bo na ogled v petek, 22.
septembra, ob 9.30 uri
na Tomaževem odru.**

28. PIKIN festival

Velenje | 17. – 23. september 2017

 www.pikinfestival.si